

Obstaja posebna vrsta čustvene potrebe, ki jo večina ljudi doživlja, a le malokdo tudi izrazi. Pojavi se, ko smo bolni, razočarani in v drugih težkih trenutkih. Če jo takrat izrazimo, rečemo, da potrebujemo tolažbo. Vendar s potrebo po tolažbi ni od nekdanj tako, da jo le redkokdaj tudi izrečemo. Kdaj in kako se je pravzaprav zgodila ta sprememba?

Novice

O tolažbi

Večino človeške zgodovine je tolažba veljala za eno najpomembnejših stvari, ki jih je človek lahko ponudil sočloveku, ki trpi. **V sodobni zahodni družbi** pa je postalo vedno težje prositi za tolažbo ali jo (po)nuditi. K temu je pripomogel predvsem vzpon psihoterapije in kulture samopomoči, ki nam je dal **nov besednjak za govor o trpljenju**. Ta besednjak temelji na delovanju: trpljenje predelujemo, preokvirjamo in sprejemamo. **Trpljenje** je tako postalo **nekaj, s čimer je treba nekaj narediti**. **Tolažba** tu odpade, saj trpljenje **samo spremlja** in z njim ne počenja ničesar. **Zato zanjo ne prosimo in je ne dajemo**.

Pa vendar bi, ko jo doživljamo, potrebo po tolažbi veljalo tudi izreči. In **človeka, ki trpi, bi morali najprej potolažiti**. Ko trpimo, namreč nagonsko iščemo

Stopite v stik z nami

Partnerji programa

ZRC SAZU

INŠTITUT
KARAKTER

PAMINA®

Program OMRA sofinancira Ministrstvo za zdravje RS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE